

har faste Sammenligningspunkter, til fuld Gylbigbed. Dernæst er der her en Deel andre Indtægter, der have en Værdi af meget forskjellig Natur; man har store Handlende, man har stillestående Huseiere og Gaardeiere, man har Boutikshandlende og Industrielle af forskjellig Art. Der er en indbyrdes Control mellem disse Classer; og man har en naturlig Opfordring til at søge at ramme der ene Klasse af Indtægter ligeligt i Forhold til de andre. Her er altsaa just de forskjellige Momenter tilstede, som fremkalde Billigheden. Nu kommer dertil, at Kjøbenhavn er en stor Commune, hvor man kan søge de dygtigste og bedste Kræfter ud til at prøve Indtægterne. Lad mig hertil endnu sige et Moment. Der er en stor Deel Indtægter i Kjøbenhavn, der ikke ville unddrage sig, fordi Creditfordringerne i visse Tilfælde gjøre, at en Mand snarere er tilbøielig til at angive sin Indtægt for høit end for lavt; der er mange Handlende her i Byen, der have betalt høiere Indtægtsstat, end de egentligt skulde betale, fordi de ikke vove at angive deres Indtægter i et enkelt Aar ringe; ja der er Folk, der have betalt en betydelig Indkomsskat i Aar, i hvilke de ikke have havt nogensomhelst Bedriftsindtægt og saaledes efter Loven aldeles ikke skulde have betalt nogen Skat, thi man skal ikke betale Skat af den Formue, som man oppisier, men af den Indtægt, man har. Nu skulle vi derimod gaae over til at have en Statsindkomsskat, som skal paalignes i alle Communer og af Communalbestyrelserne selv. Her vil altsaa Commune komme til at staa ved Siden af Commune og skal saa vurdere sig selv med Hensyn til hvilken Deel af den fælles Byrde der bør falde paa den; der vil da den almindelige menneskelige Egennytte komme frem, uden her at have den tilbørlige Modvægt. Et Sogneforstanderskab eller en Communalbestyrelse vil ligne billigt og gjøre Ret og Skjel mellem Communens egne Medlemmer, men vil ikke forstaae at vurdere sin egen Evne i Forhold til andre Communer og ikke have den skarpe Følelse af Pligt til at vurdere sig selv til sin fulde Evne i Tilid til, at andre Communer ogsaa ville gjøre det for deres Bedkommende. Der vil gjøre sig en Tendents gjældende til at sige; Lad os

af den store Byrde tage saa lille en Deel, som det er muligt, paa vore Skuldre; jo snevrere Communen er, desto mere vil dette gjøre sig gjældende, fordi Indsigten bliver mindre, og fordi Kræfterne til det hele Arbejde blive mindre. Naar vi gaae til Landcommunerne, møde vi desuden her en Ting endnu, som vil have stor Indflydelse, nemlig den complete Censurthet af Indtægterne. Undtagelsesviis kan der vel i en Landcommune boe Folk, der have en anden Virksomhed end Landbedrift, men i de allerfleste Landcommuner findes kun Landbedrift og det for en stor Deel Communer endog Landbedrift, som er aldeles eensartet, eller som høist deler sig i to Slags, Gaardmands- og Husemandsbedrift. Der vil her være en Solidaritet i Interesser tilstede, som vil gjøre, at man ikke indbyrdes controlerer, at man i det Hele bliver sat tilstrækkeligt høit, fordi man har en instinctmæssig Følelse af, at Alle udadtil have een Interesse, og at man ved at paasee, at ens Nabo bliver beskattet tilbørligt høit, vil bidrage til, at man selv bliver høiere beskattet. Men hertil kommer en anden Omstændighed, som man ikke altid noksom lægger Mærke til. Det er af en meget æret Landsthingsmand, som i mange Aar har været Sogneforstanderskabs-Medlem og Formand og Amdraadsmedlem, (Friis) blevet sagt, at der vil savnes de fornødne Kræfter i Landcommunerne til at foretage en Indkomsskatteligning, og at man derhos vil savne et væsentligt Hjælpemiddel dertil, idet der ikke af Landmændene føres Bog over deres Bedrift. Men dertil kommer endnu en Ting, og det er, at det ligger i Landbonæringens Charakter, at en stor Deel af Indtægten bestaaer i Naturalproducter, som Bedkommende selv forbruger, og at det er det Allervanskeligste at vurdere disse og at faae Bedkommende til at erkjende, at, hvad han selv forbruger, udgjør en meget væsentlig Deel af de Indtægter, som han har af sin Bedrift. Jeg veed det af egen Erfaring; jeg har kjendt en Mængde større Landbesiddere, som jeg ikke kunde overbevise om, at det var en stor og væsentlig Deel af deres Indtægter, at de selv og Familie spiste frit, at de havde fri Bolig, at de havde frit Brændsel, og at de havde fri Dypartning af deres Tjenestefolk, som de under-